

schout replicerende tegen hen verclaarde, dat de gemelte Heeren Burgemeesteren ende die van den gerechte eendrachtelijck verstanden, dat de gemelte joodse natie sodanige winckel neringe van taback vercopen ook niet mochten doen, schoon zij al borger waren, sonder argelist"....

Eerst bij keur van 29 Maart 1632 werd den joden officieel alle poortersnering verboden, dat wil zeggen: het was hun niet toegestaan om in een der ambachtgilden te worden opgenomen of een vakuitteoeffenen dat onder een gildenband stond, of openbare winckel te houden. De Joden mochten wel de inkoop som als poorter betalen maar de voordeelen daaraan verbonden mochten zij anderen over laten. Dus wel de lasten maar niet de lusten.

En dat hieraan streng de hand gehouden werd, bewijst een mededeeling in het resolutieboek van Heeren Burgemeesteren der stad Amsterdam in dato 29 April 1648.

„t Versoek van Menassch ben Isaël om hier te mogen houden open winckel van Hebreuwsche boeken is afgeslagen en ondienstig geoordeelt”.

Alleen die bedrijven, welke in nauw ver-

band met de ritucele voorschriften van hun godsdienst stonden, mochten zij uitoefenen zooals: slagerij, poelierderij, bakkerij.

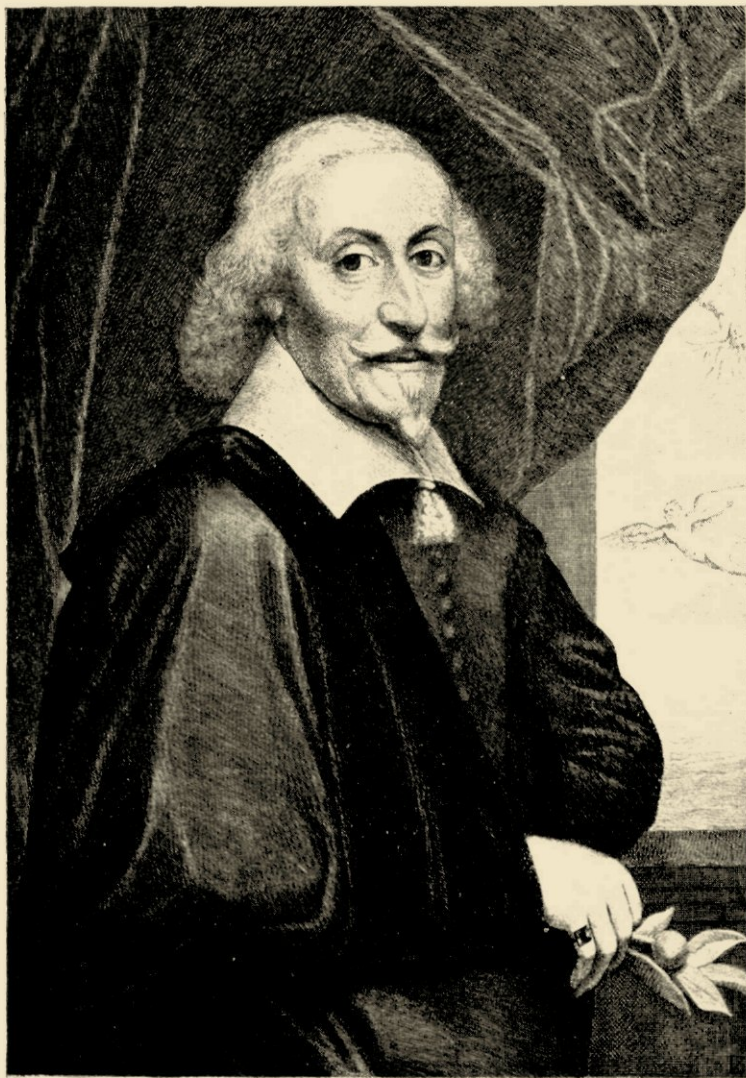
Wanneer het eigen belang er mee gemoeid was dan waren de gilden zeer verdraagzaam. Voorbeelden zijn hiervan te vinden in het gilde der doktoren, der boekverkoopers en der makelaars. Vooral waren de

Joodsche makelaars door hun talenkennis als bemiddelaars tuschen de vreemde kooplieden bijna onmisbaar.

Op 19 October 1658 werd bij den Hove van Holland goed gevonden om de Joden niet admissable te stellen om als advocaat te worden geïmmatriculeert, niettegenstaande de Joden wel aan de Hoogeschoolen in de rechten konden promoveeren.

Volgens een ordenantie in dato 1 Febr. 1667 mochten de Joodsche apothekers den Christenen geen medicamenten verkoopen.

Joden werden toegelaten als solliciteurs of procureurs bij de lagere rechtbanken, daarentegen waren zij uitgesloten van alle burgerlijke en militaire betrekkingen. Gelukkig stonden nog enkele ambachten, welke niet onder een gildenband vereenigd waren, voor hen open. Zoo vonden vele onder hen een middel van bestaan:

ham gravis et nich fuerit iachara DCAETI. Quis Oly quatuor Genitrix Antveopa Muzas Cedere compulerit harum dium vita maneret. Cuius adiac placet hic nobis umbra vide. Sic dedit ut Pindi plecha lyrae j novem. Hic Pater luc amor hoc DAB hic Apollo hui.

CASPAR DUARTE, DICHTER EN JUWELIER TE AMSTERDAM, NAAR DE GRAVURE VAN LUCAS VORSTERMAN, MET LAT. GEDICHT VAN HUYGENS.